

[Ole Vig Jensen]

kan ikke åbne op for, at der bliver flere stillinger på området, medmindre der også tilvebringes den nødvendige uddannelsesmæssige kapacitet, og her ligger altså et ekstra ansvar på ministeren i forbindelse med det lovforslag, som er fremsat her.

Men vi kan altså fra radikal side støtte lovforslaget, som det foreligger.

Schak Nielsen (DR):

Principielt kan jeg godt tilslutte mig dette forslag, og jeg kan også tilslutte mig de ønsker, der har været udtrykt om flere uddannede, både sygeplejersker og sygehjælpere.

Vi har fået et notat fra Dansk Sygeplejeråd, og for mig at se er det spørgsmålet om graden af ledelsesfunktion, man nok skal diskutere noget. Forholdet mellem instruktion og ledelsesfunktion må vi have afklaret, så vi ikke får uro om sagen, inden den starter. Et fagforeningsspørgsmål skulle nødigt gå ud over patienterne. Det er trods alt dem, det drejer sig om.

Men altså tilslutning fra vores side.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg vil gerne takke for den overvejende tilslutning til lovforslaget, som er gået igen i ordførernes taler. Der var nogle enkelte ting, som gik igennem de fleste af indlæggene, og det var bl. a. spørgsmålet om mangelen på sygeplejersker og sygehjælpere. Her kan jeg henvise til den debat, som har været ført tidligere i denne samling om temaet i forbindelse med et andet forslag, og erindre om, at det først og fremmest er en opgave, som påhviler sygehusejerne. Derfor har jeg også i efteråret rettet henvendelse til Amdsrådsforeningen, som repræsenterer den største del af sygehusejerne, med en opfordring til, at man udnytter alle de muligheder, der findes inden for sygehussystemet, for at uddanne flere sygeplejersker og sygehjælpere. Jeg ved også, at der er sat ting i gang, og jeg kan referere til de tal, jeg gav i den førnævnte debat her i tinget, om den stigende kapacitet inden for uddannelsen. Den er ikke ganske tilfredsstillende. Der vil stadig være en årrække, hvor vi vil være præget af mangel ikke mindst på sygeplejersker.

Intentionen med forslaget her er, at visse af funktionerne inden for hjemmesygeplejen i fremtiden vil kunne udføres af sygehjælpere

og også vil blive det nu, hvor kommunerne økonomisk er mere tilskyndet til denne ansættelse derigennem, at der åbnes for en refusionsordning.

Det er jo ganske rigtigt, som det er sagt af flere ordførere, at allerede i dag har man den faktiske mulighed for at anvende sygehjælpere til disse opgaver, hvis man ønsker det. Det gør man f. eks. i København og på Frederiksberg. Det, man har manglet, har været en analog refusionsordning, som ligesom har kunnet tilskynde kommunerne til denne nye anvendelse af en i øvrigt velegnet personalegruppe til en række af opgaverne her.

Det kan ikke forundre, at spørgsmålet om ledelsen af hjemmesygeplejen har været draget frem også på baggrund af Dansk Sygeplejeråds tilkendegivelser i spørgsmålet. Jeg vil gerne sige, at ingen skal naturligvis fortænke Dansk Sygeplejeråd i som en interesseorganisation at fremsætte synspunkter til fordel for sine medlemmer. Det, der må være opgaven for folketinget, er nøje at afbalancere de faglige hensyn og de nødvendige hensyn med hensyn til en ledelse af hjemmesygeplejen. Jeg henviser til de bemærkninger, som er gjort i lovforslaget, og hvori også er givet kommentarer til de synspunkter, som er fremsat fra Dansk Sygeplejeråd. Men jeg er selvsagt parat til i et kommende udvalgsarbejde at gå nærmere ind i disse ting, for jeg tror, at alle vil kunne mødes i det synspunkt, at det væsentlige er at have en fagligt rimelig og forsvarlig ledelse af hjemmesygeplejen, og at det vil kunne lykkes, også uden at man knytter den til ganske bestemte personalekategorier.

Fru Lilli Gyldenkilde nærer frygt for, at sygeplejerskerne skal blive overflødiggjort gennem dette forslag. Hertil vil jeg gerne sige, at jeg tror, fru Lilli Gyldenkilde ser spøgelse ved højlys dag. Det er jo sådan, at man forudser inden for de nærmeste år, at hjemmesygeplejen som område skal bruge omkring 500 medarbejdere mere, og da har man i lovforslaget forudset, at hvis det forholdstal, der i dag findes, mellem sygeplejersker og sygehjælpere, overføres til denne tilgang af personale, så vil det være 480 sygeplejersker, der yderligere kommer til, og 20 sygehjælpere.

Jeg advarer imod at lægge for meget i disse tal, fordi det er forholdstalsregning, der er tale om, og den nye økonomiske mekanisme